

Wow! Wat een hypnotiserend en betoverend mooi firmament. Goud, geel, oranje en donkerbruin, oftewel aardetinten, liefkozen en strijden met elkaar. Kussen, mengen en overlappen. Dringen, stoeien en schitteren. Een mozaïek van lichte en donkere tonen. Tussen twee wolken is een schoof stralen geworpen, alsof er een kingsize vloerlamp is aangeknipt. Een dwaalspoor bij zonsondergang.

Een toegift gemodelleerd door Moeder Natuur of wil de Grote Man een ultieme poging wagen, zodat Hij mij als atheïst bij zijn kudde kan scharen?

Fantaserend zie ik menig schilder vlijtig aan het werk. Rubens en Vermeer die ijveren om de lichtinval, wat ze beiden als echte meesters tot in de puntjes beheersen. Klimt met zijn toefjes goud en dotten geel, door niemand anders zo magnifiek op doek gezet. Picasso, draagt als revolutionair zorg voor het abstracte deel, hand in hand met Kandinsky. Kandinsky die de vibraties van zijn ziel hier perfect weet te vangen. Salvador Dali, met zijn eindeloze fantasie, laat je in elke wolk iets anders zien. Terwijl Vincent zijn eigen sausje erover heen gooit met zijn grove en prachtige penseelstreken.

Een kosteloos kunstwerk, voor iedereen te bewonderen.

Dit is genieten pur sang!

Na een uurtje heeft de schobbejak Wind genaamd het hele canvas schoongeveegd en veranderd in een zwartgrijs schimmenspel. De nacht is nedergedaald samen met zijn partner Maan. Deze laat zich vanavond niet ontsluiëren. Wat maakt dat, waar ik me eerder aan prachtige kleurstellingen kon vergapen, je nu slechts contouren kan ontdekken van de wolken aan het hemelgewelf.

Misschien word ik morgen nog eens getrakteerd wanneer de dag haar in- of uittrede doet. Herfst maakt de meest fantastische schilderijen en mijn dag tot een feestje!

Terry van Lierop
November 2018